

[Jens Foged.]

get, og hans eget parti var medvirkende til det, at der skulle udarbejdes retningslinjer for, hvordan man opgør privatforbruget. Jeg håber derfor, at den nuværende skatte- og afgiftsminister meget snart kommer med et udspil, sådan at man kan vide, også de folk, der står midt i 1975-indkomstpositionen, hvad der vil komme dem til skade efter den lov.

Jeg vil samtidig pointere, at fra vor side blev der ikke givet tilslutning, fra den daværende regerings side blev der ikke givet tilslutning. Tværtimod vil vi formodentlig tage sagen op til ny drøftelse. Men her kommer altså eksempler på, at en lov, der blev gennemført dengang, giver yderligere forvirring med hensyn til de ting, som ellers ligger i den skattemæssige lovgivning, medens vi snakker om, at vi skal forenkle.

Som jeg har sagt tidligere — og det være også sagt til hr. Camre — er provenutabene næsten lige store ved alle lovforslagene, så er det ligegyldigt, om det er regeringens eller om det er oppositionens. Så tag altså ikke for tungt på provenutabet, rent bortset fra dette, at det er noget, som kommer igen, det er kun en udskydelse af beskatningen.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere. Der var altså ikke sådan almindelig tilslutning, men jeg tror, at når man kommer til udvalgsbehandlingen, så vil man formodentlig være langt mere positiv, end man har givet udtryk for her i dag.

Vi ønsker en lovgivning på dette område, der er så tidløs som muligt, som giver tryk- heder for erhvervslivet, en tryghed, der medvirker til øgelse af permanent beskæftigelse i stedet for en køren op og ned.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne starte med en tak til de ord- førere, der har givet tilslutning til vort for- slag, eller som har udtrykt interesse og sympati for det. Jeg skal gøre nogle få bemærkninger om de udtalelser, der er frem- kommet.

Jeg vil godt sige til hr. Glistrup, at det forekommer mig en lille smule mærkeligt efter de udtalelser, der kom fra hr. Glistrup om investeringsfondsloven og investerings- fondshenlæggelserne og de misbrugsmulig- heder, som hr. Glistrup omtalte, at man så

fra fremskridtspartiets side kan give tilslut- ning til ændringen om, at pengene kan frigi- ves allerede året efter henlæggelsen. Dette forslag knytter sig jo ikke alene til året 1975, det er en generel ordning, som er inde- holdt i venstres forslag, således at man den ene dag kan foretage henlæggelsen og den næste dag kan hæve pengene. Jeg afviser ikke, at der i den nuværende konjunktursi- tuation, i vores nuværende beskæftigelsessi- tuation, kan være en interesse i at få flest muligt ud af de penge, der er bundet til in- vesteringsfondshenlæggelser, men sagen er jo, at det forslag, der ligger fra venstres si- de, anslår et provenutab på 80 mill. kr., altså 80 mill. kr. som hensættes til investe- ringe på et senere tidspunkt.

Til hr. Bernhard Baunsgaard skal jeg gøre en enkelt bemærkning til omtalen af går- dagens forhandling, sammenholdt med de bemærkninger, jeg i dag har gjort om at bestræbe os på at anvende midlerne på de områder, hvor det har mest direkte beskæf- tigmæssigt sigte. Jeg tror, hr. Bernhard Baunsgaard nævnte tallet en kvart milliard kr. Jeg går ud fra, at det tal, der lå i tanker- ne, var disse 190 mill. kr. vedrørende det, vi kalder hårde hvidevarer. Til det vil vi gerne sige, at vi ser disse ting i sammenhæng, og der er ingen forskel imellem det synspunkt, jeg gav udtryk for i går, og det synspunkt, jeg har givet udtryk for her. Når vi har ind- taget det standpunkt fra regeringens side, så hænger det sammen med vores vurdering af den beskæftigelsesmæssige effekt inden for denne del af dansk industri.

I diskussionen omkring provenutabet i 1975 blev det understreget, at der jo ikke var tale om noget provenutab, det var alene et spørgsmål om, at disse penge kom ind senere. Vi står jo i den situation, som alle her erkender, at vi har en finanslov til be- handling i disse dage, og vi har nogle aktu- elle problemer, og lad mig sige, at hvis vi ser på provenutabet på eksempelvis småanskaf- felserne, hvor det offentliges provenutab er i størrelsesordenen 100 mill. kr., da har jeg svært ved at se, at denne ændring i vores lovgivning giver én eneste mand mere be- skæftigelse. Man kunne godt vende argu- mentet om og sige: ja vel, men er der ikke tale om nogen provenuændring, så gælder det jo også set fra virksomhedens syns- punkt. Jeg er enig i synspunktet, at vores